Le "Notre Père" chez Matthieu et Luc, Synopse. VULGATE latine (VUL = de STUTTGART)
(Biblia Sacra Iuxta Vulgatam Versionem, 4° édition, révisée par Roger GRYSON 1994)

Matthieu 6:9b-13			Luc 11:2b-4		
	7 orantes autem nolite multum loqui sicut ethnici putant enim quia in multiloquio suo exaudiantur 8 nolite ergo adsimilari eis scit enim Pater vester quibus opus sit vobis antequam petatis eum			1 Et factum est cum esset in loco quodam orans ut cessavit dixit unus ex discipulis eius ad eum Domine doce nos orare sicut et Iohannes docuit discipulos suos	
9a	sic ergo vos orabitis		2a	et ait illis cum oratis dicite	
9b	Pater noster qui in caelis es	noster	2b	Pater	[Ø] Ø
	sanctificetur nomen tuum	=		sanctificetur nomen tuum	=
10	veniat regnum tuum	veniat		adveniat regnum tuum	adveniat
	fiat voluntas tua sicut in caelo et in terra				Ø Ø
11	panem nostrum supersubstantialem da nobis hodie	supersubstantialem hodie	3	panem nostrum cotidianum da nobis cotidie	cotidianum cotidie
12	et dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimisimus debitoribus nostris	debita ≠	4	et dimitte nobis peccata nostra siquidem et ipsi dimittimus omni debenti nobis	peccata ≠
13	et ne inducas nos in temptationem	≈		et ne nos inducas in temptationem	≈
	sed libera nos a malo				Ø
	14 si enim dimiseritis hominibus peccata eorum dimittet et vobis Pater vester caelestis delicta vestra 15 si autem non dimiseritis hominibus nec Pater vester dimittet peccata vestra (Mat 6:7-15 VUL)			5 Et ait ad illos quis vestrum habebit amicum et ibit ad illum media nocte et dicit illi amice commoda mihi tres panes 6 quoniam amicus meus venit de via ad me et non habeo quod ponam ante illum 7 et ille de intus respondens dicat noli mihi molestus esse iam ostium clausum est et pueri mei mecum sunt in cubili non possum surgere et dare tibi 8 dico vobis et si non dabit illi surgens eo quod amicus eius sit propter inprobitatem tamen eius surget et dabit illi quotquot habet necessarios (Luc 11:1-8 VUL)	

Texte critique édité par la **"Deutsche Bibelgesellschatf" de Stuttgart** : après celles de 1969, 1983 et 1984, cette 4ème édition (1994) est supervisée par Roger Gryson.
Elle diffère légèrement des versions officielles romaines (voir par exemple la "Nova Vulgata", post-Vatican 2, de 1979).